

سیدحسن خمینی:

پیام تاریخی امام از افراط‌گری لطمه می‌خورد

ایلنا: سیدحسن خمینی، به تبیین دیدگاه‌های خود درباره نسبت انقلاب اسلامی و بیداری معنوی در جهان معاصر پرداخت و اظهار کرد: روزهای بزرگی پیش رو داریم و روزهای بزرگی را نیز، پشت سر گذاشتیم. یادگار امام در مراسم ویژه تجدید بیعت وزیر و معاونان وزارت...

صفحه ۲

شنبه ۱۰ دی ۱۳۹۰ - ۶ صفر ۱۴۳۳ - ۳۱ دسامبر ۲۰۱۱ - سال نهم

ضمیمه اول هفته

مروری بر هشت سال حضور نظامی آمریکا در عراق

بدرود بغداد

۱۱گاف بزرگ ایالات متحده

پرونده حداقل دستمزد

در سال ۹۱

با آثاری از:

حسین راغفر، یحیی آل اسحاق

«وب‌سایت» هاشمی رفسنجانی

از دسترس خارج شد

صفحه ۳

حرف اول

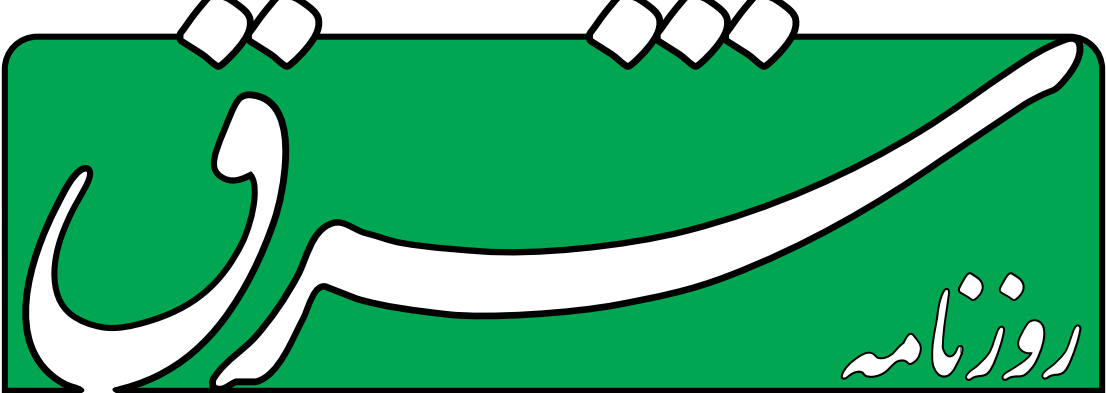
اندر حکایت «خانه سینما»

فردا توحیدی*

این روزها «خانه سینمایی» ایران، بزرگ‌ترین نهاد صنفی سینمایی کشور با خطر تعطیلی مواجه است. البته تلاش برای تعطیلی این نهاد موضوع تازه‌ای نیست و حدود دو سال است که روش‌های گوناگونی برای رسیدن به این هدف آزموده شده است. با این همه نگرانی همکاران سینمایی و فعالان صنفی پس از اطلاع از شکایت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از «خانه سینما» و درخواست صدور دستور تعطیل موقت افزایش یافته است. به گمان من نگرانی‌ها بی‌مورد است و اتفاقاً اقدام جدید این وزارتخانه را به فلا نیک گرفت. طرح عوارِ محاکم قضایی اگر به معنای ترک روش‌های غیرشفاف برای تعطیلی این سازمان صنفی باشد، گامی به پیش است و باید از آن استقبال کرد. اما آنچه تامل‌فشار است رویکرد کلی برخی در مقابله با سازمان‌های مردم‌نهاد است. در این زمینه «خانه سینما» ه اولین سازمانی است که با چنین رویکردی مواجه می‌شود و نه از قرار آخرین آنها خواهد بود. به عنوان امری پذیرفته‌شده، امنیت بعد از نیازهای زیستی اساسی نیز نیاز بشر است. چنانچه این نیاز برآورده نشود، جوامع انسانی به رشد و توسعه نخواهند رسید. با ازدیاد جمعیت، سال‌هاست که نقش سازمان‌های مردم‌نهاد در انتقال در خواست‌ها و نیازهای مردم به دولت‌ها و متقابلاً انتقال دیدگاه‌های دولت به مردم مورد پذیرش قرار گرفته است. این رابطه مدنی هرچه گرم‌تر، مصمیمانه‌تر و کارآمدتر باشد، امنیت ملی و امنیت انسانی پایدارتر و قوام‌یافته‌تر خواهد شد. از این دیدگاه چنین سازمان‌هایی باید مورد استقبال دولت‌ها قرار گیرند، چراکه بخش عمده‌ای از وظایف آنها را به دوش می‌کشند و دولت‌ها علاوه بر صرفه‌جویی اقتصادی، هزینه‌های اجتماعی را نیز به حداقل خواهند رساند. «خانه سینما» به‌ویژه در سال‌های اخیر کوشیده است در انتقال درخواست‌های طبیعی و منطقی جامعه اصناف سینمای ایران چنین نقشی را ایفا کند. ازجمله دیدهبانی در زمینه وظایف فرومانده دولت در چارچوب برنامه چهارم توسعه جمهوری اسلامی ایران برای برقراری امنیت شغلی هنرمندان و تشکیل صندوق بیمه بیکاری که باید تا پایان سال اول برنامه یعنی سال ۱۳۸۵ اجرایی می‌شد. در صورت تعطیلی این نهاد، نیازها برطرف نمی‌شوند و درخواست‌ها کاهش نمی‌یابند، فقط اشکال بروز آنها تغییر خواهند کرد. حتی تلاش برای دولتی کردن تشک‌ل‌های صنفی – مثلاً در قالب سازمان سینمایی آینده – به منظور آرام کردن آنها را به جایی نخواهد برد. بهترین راه‌حل گوش‌سپردن به مردم، برطرف کردن نیازهای واقعی است.

*رئیس هیات‌مدیره خانه سینما

سیدحسن خمینی:

پیام تاریخی امام از افراط‌گری لطمه می‌خورد

ایلنا: سیدحسن خمینی، به تبیین دیدگاه‌های خود درباره نسبت انقلاب اسلامی و بیداری معنوی در جهان معاصر پرداخت و اظهار کرد: روزهای بزرگی پیش رو داریم و روزهای بزرگی را نیز، پشت سر گذاشتیم. یادگار امام در مراسم ویژه تجدید بیعت وزیر و معاونان وزارت...

صفحه ۲

شنبه ۱۰ دی ۱۳۹۰ - ۶ صفر ۱۴۳۳ - ۳۱ دسامبر ۲۰۱۱ - سال نهم

ضمیمه اول هفته

مروری بر هشت سال حضور نظامی آمریکا در عراق

بدرود بغداد

۱۱گاف بزرگ ایالات متحده

پرونده حداقل دستمزد

در سال ۹۱

با آثاری از:

حسین راغفر، یحیی آل اسحاق

«وب‌سایت» هاشمی رفسنجانی

از دسترس خارج شد

صفحه ۳

حرف اول

اندر حکایت «خانه سینما»

فردا توحیدی*

این روزها «خانه سینمایی» ایران، بزرگ‌ترین نهاد صنفی سینمایی کشور با خطر تعطیلی مواجه است. البته تلاش برای تعطیلی این نهاد موضوع تازه‌ای نیست و حدود دو سال است که روش‌های گوناگونی برای رسیدن به این هدف آزموده شده است. با این همه نگرانی همکاران سینمایی و فعالان صنفی پس از اطلاع از شکایت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از «خانه سینما» و درخواست صدور دستور تعطیل موقت افزایش یافته است. به گمان من نگرانی‌ها بی‌مورد است و اتفاقاً اقدام جدید این وزارتخانه را به فلا نیک گرفت. طرح عوارِ محاکم قضایی اگر به معنای ترک روش‌های غیرشفاف برای تعطیلی این سازمان صنفی باشد، گامی به پیش است و باید از آن استقبال کرد. اما آنچه تامل‌فشار است رویکرد کلی برخی در مقابله با سازمان‌های مردم‌نهاد است. در این زمینه «خانه سینما» ه اولین سازمانی است که با چنین رویکردی مواجه می‌شود و نه از قرار آخرین آنها خواهد بود. به عنوان امری پذیرفته‌شده، امنیت بعد از نیازهای زیستی اساسی نیز نیاز بشر است. چنانچه این نیاز برآورده نشود، جوامع انسانی به رشد و توسعه نخواهند رسید. با ازدیاد جمعیت، سال‌هاست که نقش سازمان‌های مردم‌نهاد در انتقال در خواست‌ها و نیازهای مردم به دولت‌ها و متقابلاً انتقال دیدگاه‌های دولت به مردم مورد پذیرش قرار گرفته است. این رابطه مدنی هرچه گرم‌تر، مصمیمانه‌تر و کارآمدتر باشد، امنیت ملی و امنیت انسانی پایدارتر و قوام‌یافته‌تر خواهد شد. از این دیدگاه چنین سازمان‌هایی باید مورد استقبال دولت‌ها قرار گیرند، چراکه بخش عمده‌ای از وظایف آنها را به دوش می‌کشند و دولت‌ها علاوه بر صرفه‌جویی اقتصادی، هزینه‌های اجتماعی را نیز به حداقل خواهند رساند. «خانه سینما» به‌ویژه در سال‌های اخیر کوشیده است در انتقال درخواست‌های طبیعی و منطقی جامعه اصناف سینمای ایران چنین نقشی را ایفا کند. ازجمله دیدهبانی در زمینه وظایف فرومانده دولت در چارچوب برنامه چهارم توسعه جمهوری اسلامی ایران برای برقراری امنیت شغلی هنرمندان و تشکیل صندوق بیمه بیکاری که باید تا پایان سال اول برنامه یعنی سال ۱۳۸۵ اجرایی می‌شد. در صورت تعطیلی این نهاد، نیازها برطرف نمی‌شوند و درخواست‌ها کاهش نمی‌یابند، فقط اشکال بروز آنها تغییر خواهند کرد. حتی تلاش برای دولتی کردن تشک‌ل‌های صنفی – مثلاً در قالب سازمان سینمایی آینده – به منظور آرام کردن آنها را به جایی نخواهد برد. بهترین راه‌حل گوش‌سپردن به مردم، برطرف کردن نیازهای واقعی است.

*رئیس هیات‌مدیره خانه سینما

رئیس سازمان بازرسی کل کشور هشدار داد

خطر تکرار فساد بانکی اخیر

گروه سیاسی: پرونده اختلاس سه‌هزار میلیاردتومانی، پس از گذشت چهار ماه هنوز به فرجام نهایی نرسیده که حالا رئیس سازمان بازرسی کل کشور نسبت به وقوع اختلاسی مشابه هشدار می‌دهد. به گزارش «فارس»، حجت‌الاسلام مصطفی پورمحمدی در جمع دانشجویان دانشگاه شهید باهنر کرمان با بیان اینکه کم‌کاری همه مسئولان اجرایی کشور موجب بروز فساد بانکی شده است، گفت: اکنون به نظام بانکداری اعلام می‌کنیم که زیرساخت‌ها را تکمیل کنند، در غیر این صورت مش‌لیه فساد اقتصادی اخیر دوباره اتفاق می‌افتداین هشدار در حالی است که این روزها دستگاه قضایی روزهای پر کاری را به دلیل وجود این پرونده سپری می‌کند. از یک‌س‌دو در گیر «متهمان تعلیم‌دهدای است» که به راحتی به جرم خود اعتراف

نمی‌کنند و از سوی دیگر افراد وابسته به این گروه در بیرون نیز طرح دعاوی‌هایی در مورد اموال انجام می‌دهند. چنانچه آیت‌الله املی‌لاریجانی چند روز پیشتر درخصوص این پرونده گفته بود:

«در این پرونده، متهمان لب بسته و سخن نمی‌گویند حالا با همه آنها از یک روش خاص استفاده می‌کنند یا اینکه کسی به آنها گفته سخنی نگویند، ولی مطالب و سرنخ‌های جدیدی به‌دست‌آمده است» وی سپس با بیان این موضوع که «متاسفانه شنیده شده افراد وابسته به این گروه در گوشه و کنار کشور دارند در مورد اموال این گروه طرح دعاوی می‌کنند»، از روسای دادگستری‌ها خواسته بود «رسیدگی به این پرونده‌ها را متوقف کنند، زیرا نباید در هر گوشه یک رسیدگی انجام شود.

ادامه در صفحه ۲

تیتراها

نامه «اتاق ایران» به دولت درباره «ال‌سی»‌ها:

خودتحریمی را متوقف کنيد

صفحه ۴

دکتر واعظ‌مهدوی در گفت‌وگو با «شرق»:

هزینه بالای درمان، بیماری را ماندگار می‌کند

گروه جامعه، محمدحسین نجاتی: یک سال از اجرای قانون هدفمندی یارانه گذشت و سهم نظام سلامت کشور تنها به افزایش هزینه‌های مردم محدود شده است. این روزها دود تبعات اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها و افزایش هزینه‌های درمانی به شکلی تنها در چشم مردم می‌رود که هزینه‌های درمانی زمینه «ماندگاری بسیاری از بیماری‌ها» را در افشار متوسط و ضعیف جامعه ایجاد کرده است و افزایش هزینه‌ها برای اقشاری از جامعه کم‌رشدن شده. قانون هدفمندی یارانه‌ها در سال گذشته در شرایطی از سوی دولت پس از سال‌ها و مامها بحث و اختلاف‌نظر در روزهای آخر آذرماه ۸۹ اجرا شد که جدای از مسایل اقتصادی و معیشتی آن، نگرانی‌هایی را در رابطه با تاثیر اجرای این قانون بر سلامت و بهداشت جامعه ایجاد کرد. نگرانی‌ها از تاثیر اجرای این قانون بر نظام سلامت

از آنجا نشأت می‌گرفت که کارشناسان اقتصاد سلامت و مسئولان ستادی وزارت بهداشت، افزایش هزینه‌های حامل‌های انرژی و تحمیل آن بر بیمارستان‌ها، افزایش تعرفه‌های درمانی با توجه به آسیب‌پذیری برخی قشرهای درمانی، افزایش قیمت محصولات لبنیاتی، پروتئینی و سبزیجات و تاثیر مستقیم بر سلامت مردم و احتمال کاهش مصرف آنها و افزایش قیمت دارو در کشور را تبعات اجرای این قانون می‌دانستند. اما اصرار دولت بر اجرای این قانون عملاً نگرانی‌ها را به حاشیه راند و مجلس با تصویب قانونی در برنامه پنجم توسعه قانونی را تصویب کرد که براساس آن دولت موظف است در اولین سال از اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها ۱۰ درصد از میزان درآمدهای ناشی از هدفمندی یارانه‌ها به وزارت بهداشت واگذار کند تا این وزارتخانه بتواند میزانسی از تبعات اجرای این قانون را با تزریق این اعتبار کنترل کند. اعتباری که تاکنون و با گذشت یک سال از اجرای این قانون مبلغی به دست بهداشتی‌ها نرسیده و تمام تبعات به وجود آمده به پای این عدم واریز نوشته شده است، غافل از اینکه تبعاتی همچون، افزایش پرداخت هزینه‌های درمانی از جیب مردم و هزینه‌های متعدد به بیمارستان‌های کشور با تزریق بودجه‌های اینچنینی قابل حل نیست. در همین رابطه داکتر محمدرضا واعظ‌مهدوی، پژوهشگر ارشد اقتصاد سلامت و عضو هیات علمی دانشکده علوم پزشکی دانشگاه شاهد تهران تأیید ناتوانی در کنترل تبعات و مشکلات به وجود آمده پس از اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها بر نظام سلامت می‌گوید: دولت پولی ندارد که به

کاهش ۳۰درصدی مصرف لبنیات در کشور و در معرض هزینه‌های کم‌رشدن درمان قرار گرفتن ۹ تا ۱۳ درصد مردم اثرات مستقیم‌هدفمندی یارانه‌ها بر نظام سلامت است

پژوهش‌ها و تحقیقات بسیاری در زمینه اقتصاد سلامت و ابعاد اجتماعی آن و بسیاری از فعالیت‌های اجتماعی نظیر معاون وزیر بهداشت، سازمان رفاه و تأمین اجتماعی، مشاور رئیس‌جمهور در سال‌های ۷۵ تا ۸۵ دیده می‌شود. او همچنین به آمارهای ناخوشایند در حوزه اقتصاد در مان کشور نیز اشاره می‌کند، به‌طوری‌که به گفته او طبق گزارش‌ها و برآوردهای به دست آمده پس از اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها حدود دوهزار و ۳۰۰میلیارد تومان بار مالی مستقیمی است که به سیستم درمان کشور تحمیل شده است.

ادامه در صفحه ۱۱

به نظر می‌آید که اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها بیشتر از پیش‌بینی کارشناسان اقتصاد سلامت و در مان تبعات متعددی را بر نظام بهداشت و درمان کشور تحمیل کرده است. ارزیابی شما از این تاثیرات و تبعات اجرای قانون هدفمندی بر نظام درمان کشور به چه نحوی است؟ به‌طور کلی باید گفت با اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها و با توجه به وسعت دربرگیرندگی آن در میان تمام اقشار جامعه، اثرات افزایش قیمت‌ها به شکل مستقیم و غیرمستقیم مهم‌ترین خروجی اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها بوده است؛ چراکه نقدی شدن یارانه‌ها، افزایش افزایش حامل‌های انرژی و افزایش قیمت بسیاری از مواد غذایی، اثرات سوءمستقیم و غیرمستقیمی را به مردم تحمیل کرده است.

گروه سیاسی: واکنش به قرائت گزارش کمیسیون اصل ۹۰ از وقایع سال ۱۳۸۸ ادامه دارد. علی مطهری گزارش قرائت شده در مجلس را «گزارش شخص حسین فدایی» و غیرمستقیم این قانون بر نظام سلامت کشور است. این پژوهشگر اقتصاد سلامت، افزایش هزینه‌های حامل‌های انرژی در بیمارستان‌ها، افزایش قیمت تجهیزات پزشکی، افزایش قیمت داروها، افزایش قیمت محصولات لبنی، پروتئینی و سبزیجات و کاهش مصرف آنها و غیره را از تاثیرات مستقیم اجرای این قانون و اثرات روانی تورم و افزایش قیمت خدمات درمانی بر سلامت مردم و تغییر الگوی غذایی خانوادها را جز تاثیرات غیرمستقیم اجرای این قانون می‌داند. دکتر واعظ‌مهدوی، فوق تخصص فیزیولوژی از دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی تهران است که در کارنامه کاری خود

پژوهش‌ها و تحقیقات بسیاری در زمینه اقتصاد سلامت و ابعاد اجتماعی آن و بسیاری از فعالیت‌های اجتماعی نظیر معاون وزیر بهداشت، سازمان رفاه و تأمین اجتماعی، مشاور رئیس‌جمهور در سال‌های ۷۵ تا ۸۵ دیده می‌شود. او همچنین به آمارهای ناخوشایند در حوزه اقتصاد در مان کشور نیز اشاره می‌کند، به‌طوری‌که به گفته او طبق گزارش‌ها و برآوردهای به دست آمده پس از اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها حدود دوهزار و ۳۰۰میلیارد تومان بار مالی مستقیمی است که به سیستم درمان کشور تحمیل شده است.

صالح‌طلبان با انتشار نامه‌ای خطاب به علی لاریجانی رئیس مجلس نسبت به آن گزارش اعتراض کردند. در گزارش ۳۸ صفحه‌ای که «حسین فدایی» از نیروهای ارشد اصولگرایان، آن را در صحن مجلس قرائت کرد و همچنین «ابری احمدخانی» رئیس‌جمهور به‌طور اصلاحات «ابری متقاعد کردن طرف خارجی به اینکه میرحسین موسوی فردی مناسب برای پیش‌بردن پروژه تغییرات ساختاری در ایران است» ارزیابی شده و

مهدی طائب:

اینها در حصر خانگی هستند تا مردم آنها را نزنند

گروه سیاسی: رئیس قرارگاه عمار گفت: اینها حصر خانگی هستند، اما نه برای اینکه از اقدامات‌شان جلوگیری شود، برای اینکه مردم آنها را نزنند. تقاضای خودشان است.به گزارش ایسنا، مهدی طائب روز پنجشنبه در سخنانی در جمع فعالان بسیج دانشجویی تحت عنوان ...

صفحه ۳

شماره پیاپی ۱۴۳۰ - شماره ۵۰۶ دوره جدید - ۱۲ صفحه+۳۲ صفحه ضمیمه - ۱۰۰۰ تومان

سرمقاله

هان‌ای دل عبرت‌بین، هان!

احسان شریعتی

دندان‌ه هر قصری، پندی دهلت نو نو، پند بسر دندان‌ه، بشنو ز بِن دندان! مرگ همزمان رهبر کره‌شمالی، کیم جونگ ایل و رئیس سابق جمهوری چک، واتسلاو هاول، در واپسین روزهای سال جاری میلادی، دو سنخ از دخالت روشنفکر در قدرت را در معرض قضاوت عموم قرار داد: میراث یکی کشوری است گرسنه، بسته و اسیر اوهام خودساخته، اما تا بُن دندان مسلح به قدرتی هسته‌شکاف دیگری، کشوری تقسیم‌شده و تغییر اردو داده، اما رو به توسعه فراینده، آزاد و مفتخر به سیاستمدارانی فرهیخته که خواه سوسیالیسم و خواه سرمایه‌داری را «با سیمای انسانی» می‌خواستند (از هاول پرسیدند:

الکساندر دوبچک، رهبر «بهار پراگ» ۱۹۶۸، خواستار سوسیالیسم با سیمای انسانی بود، شما چه می‌خواهید؟ پاسخ داد: این بار، سرمایه‌داری با سیمای انسانی!)، موضوع دخالت روشنفکر در قدرت از زمان افلاطون و طرح «فیلسوف-شاه» او، تاکنون یکی از مسایل مناقشه‌انگیز فلسفهٔ سیاسی بوده است.

امر تناقض‌نما در اینجاست که اندیشه، بنایه تعریف جهانی، باید حتی در برابر خود بیندیشد و اگر متفکر، به ذات، ناقد قدرت است، چگونه می‌تواند بر تخت سلطه بنشیند؟ تجربه‌های تاریخی نیز نشان داده‌اند که روشنفکران هر بار در برابر دو راهی تسلیم یا تعقیب قرار گرفته‌اند. اما این بار، بحث بر سر حکومتِ خود روشنفکر است در مقام جبار یا مبارز آزادی‌خواه.

روشنفکری انقلابی مانند کیم ایل سونگ از مرده ریگ منسوب به مارکس، نوعی مارکسیسم-لنینیسم سلطنتی و موروثی می‌سازد که چشم عالمیان را خیره می‌کند. یک ایدئولوژی من‌عنصدی به نام «جوجه»۱، که مدعی انسان-مداری و ضرورت نبرد عالم‌گیر است و تخم دوز دهاش، علاوه بر بمب هسته‌ای، «کیش شخصیتی» تا بدانجا برکشیده که در گزارشات مراسم سوگواری ناپلورانه می‌بینیم، به شهادت همه کارمندان مجذوب روزی «آقازاده» از بله‌برقی این سوپرمارکت پایین آمده بود و درباره این قلمبه‌ها چنان نظری داده بود که همه را به یاد لاکتوسه حکیم می‌انداخت؛ بررسی این نمونه از ورود و استحاله یک ایدئولوژی مدرن در ورطه سنت‌های سرزمینی دور و توسعه‌نیافته، موضوع بحثی مستقل و نیازمند پژوهش است. در آن‌سوی عالم، اما روشنفکری دیگر با پیشینه خانوادگی مرفه و محافظه‌کار، به جنبش دموکراتیک می‌پیوندد و در راه دفاع از آزادی‌ها و حقوق اساسی بشری و شهروندی انواع محرومیت‌ها و پیگردهایی را چنان تحمل می‌کند که به تعبیر نویسنده کتاب «سبکی تحمل‌ناپذیر (بار) بودن»،

از زندگی خود یک «ثر هنری» می‌سازد. نقل این حرف به این معنا نیست که همین چهره از روشنفکر را هم در قدرت انتقادناپذیر ببنداریم. سیمای «زیاده انسانی» سرمایه و قدرت نیز می‌تواند آدمی را گهگاه به پس گرفتن املاک مصدرشده پدري، یا به ارسال پیام و پستام به نومحافظه‌کاران جنگ‌طلب، یا... به «تجدید فراش» وادار. چه به گفته شاعر ملی: پیشگامان خطر گاه خطا نیز کنند!۲ اما آنچه از هاول همچون درس و اسباب بزرگی به‌جای خواهد ماند، تجربه در مجموع موفق دخالتِ حزم و حکمت در عرصهٔ سیاست و قدرت است.

ادامه در صفحه ۶

